ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 858/81 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 1ης Ἀπριλίου 1981

περί τῆς εἰσαγωγῆς βουτύρου Νέας Ζηλανδίας στό Ἡνωμένο Βασίλειο μέ ἰδιαίτερους ὅρους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τήν πράξη προσχωρήσεως τοῦ 1972, καί ἰδίως τό ἄρθρο 5 παράγραφος 2 τοῦ πρωτοκόλλου ἀριθ. 18, πού εἶναι προσαρτημένο στήν πράξη αὐτή,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι τό πρωτόκολλο ἀριθ. 18 καί, στή συνέχεια, ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 1655/76 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης Ἰουνίου 1976 περί καθεστῶτος παρεκκλίσεως γιά τίς εἰσαγωγές στό Ἡνωμένο Βασίλειο βουτύρου προελεύσεως Νέας Ζηλανδίας (1), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 482/81 (2), ἐπέτρεψαν στό Ἡνωμένο Βασίλειο νά εἰσαγάγει μέχρι τίς 31 Μαρτίου 1981 ὁρισμένες ποσότητες βουτύρου Νέας Ζηλανδίας μέ ἰδιαίτερους ὅρους·

ὅτι γιά νά ὑπάρξει συμβολή στήν ἁρμονική ἀνάπτυξη τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, σύμφωνα μέ τό κοινό συμφέρον, πρέπει νά θεσπισθεῖ καθεστώς πού θά ἐπιτρέπει στή Νέα Ζηλανδία νά ἐξακολουθήσει τήν ἐξαγωγή βουτύρου πρός τό Ἡνωμένο Βασίλειο μέ ἰδιαίτερους ὅρους·

ὅτι τό νέο καθεστώς πρέπει νά περιλαμβάνει μέτρα πού θά ἐμποδίζουν τή διατάραξη τῆς ἰσορροπίας τῆς ἀγορᾶς τοῦ βουτύρου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου· ὅτι γιά τό σκοπό αὐτόν οἱ ποσότητες βουτύρου Νέας Ζηλανδίας πού ὑπάγονται στό καθεστώς αὐτό πρέπει νά καθορισθοῦν βάσει μιᾶς προοδευτικά μειούμενης κλίμακας·

ὅτι ὁ καθορισμός εἰδικῆς εἰσφορᾶς, πού παραμένει κατ' ἀρχήν ἀμετάβλητη, ἀποτελεῖ τό πλέον κατάλληλο μέσο ἀφ' ἑνός γιά τήν προστασία τοῦ βουτύρου τῆς Κοινότητος ἀπό τά μειονεκτήματα πού προκύπτουν ἀπό συχνές διακυμάνσεις τοῦ ἐπιπέδου του καί ἀφ' ἑτέρου γιά τήν παροχή στή Νέα Ζηλανδία τῆς δυνατότητας ἑνός λογικοῦ προγραμματισμοῦ τῶν ἐξαγωγῶν της πρός τό Ἡνωμένο Βασίλειο σέ συνάρτηση μέ τήν ἐξέλιξη τῆς ἀγορᾶς·

ὅτι τό ἐπίπεδο τῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς πρέπει νά λαμβάνει ὑπόψη τήν ἐνίσχυση πού χορηγεῖται στό Ἡνωμένο Βασίλειο στό βούτυρο τῆς Κοινότητος δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1269/79 (3), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 854/81 (4), καί τό ὁποῖο ἐπηρεάζει τίς τιμές πωλήσεως τοῦ βουτύρου αὐτοῦ σ' αὐτό τό Κράτος μέλος·

ὅτι γιά νά ἀποφευχθεῖ τό βούτυρο Νέας Ζηλανδίας, πού τυγχάνει τῆς εἰδικῆς αὐτῆς εἰσφορᾶς, νά προορίζεται γιά βιομηχανικές χρήσεις σέ ἐπίπεδο τιμῆς κατώτερο ἀπό ἐκεῖνο τοῦ βουτύρου κοινοτικῆς καταγωγῆς πού προορίζεται γιά τήν ἴδια χρήση, πρέπει νά προβλεφθεῖ ὅτι τό ἐν λόγω βούτυρο Νέας Ζηλανδίας δύναται νά προορίζεται μόνο γιά τήν ἄμεση κατανάλωση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ἐπιτρέπεται στό Ἡνωμένο Βασίλειο νά εἰσάγει ὑπό τούς ὅρους τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, ὁρισμένες ποσότητες βουτύρου προελεύσεως Νέας Ζηλανδίας.

Ἄρθρο 2

1. Τό παρόν καθεστώς ἐφαρμόζεται κατά τήν περίοδο ἀπό 1 Ἀπριλίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1983.

Οἱ ποσότητες πού δύνανται νά εἰσαχθοῦν στό πλαίσιο αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ καθεστῶτος εἶναι οἱ ἀκόλουθες:

— 70 250 τόνοι γιά τήν περίοδο ἀπό 1 Ἀπριλίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1981,

— 92 000 τόνοι γιά τό ἡμερολογιακό ἔτος 1982.

2. Τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίζει πρίν ἀπό τήν 1η Ὀκτωβρίου 1982 τήν ποσότητα πού θά ἐπιτρέπεται νά εἰσαγάγει τό Ἡνωμένο Βασίλειο κατά τό ἡμερολογιακό ἔτος 1983, λαμβανομένης ἰδίως ὑπόψη τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀγορᾶς βουτύρου τῆς Κοινότητος καί τῆς ἐξελίξεως τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς βουτύρου.

3. Οἱ ποσότητες πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 δύνανται νά μειωθοῦν προσωρινά, σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στήν παράγραφο 2, ὥστε νά ἀποφευχθοῦν σοβαρές διαταραχές τῆς ἀγορᾶς τοῦ βουτύρου τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἰδίως σέ περίπτωση οὐσιαστικῆς καί ἀπρόοπτης μειώσεως τῆς ἄμεσης καταναλώσεως βουτύρου.

4. Πρίν ἀπό τήν 1η Αὐγούστου 1983 τό Συμβούλιο, βάσει ἐκθέσεως καί προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπανεξετάζει τή λειτουργία τοῦ ἐν λόγω καθεστῶτος μέ σκοπό τή λήψη ἀποφάσεως ἐπί τοῦ καθεστῶτος εἰσαγωγῆς βουτύρου Νέας Ζηλανδίας μετά τήν 1η Ἰανουαρίου 1984.

(1) ΕΕ ἀριθ. L 185 τῆς 9. 7. 1976, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 52 τῆς 27. 2. 1981, σ. 2.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 161 τῆς 29. 6. 1979, σ. 8.
(4) Βλέπε σ. 14 τῆς παρούσας Ἐπίσημης Ἐφημερίδας.

Ἄρθρο 3

1. Ἡ εἰδική εἰσφορά πού ἐφαρμόζεται στό εἰσαγόμενο δυνάμει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ βούτυρο Νέας Ζηλανδίας ἀνέρχεται σέ 77,52 ECU ἀνά 100 χιλιόγραμμα, μειωμένη κατά ἕνα ποσό ἴσο μέ τό ποσό τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1269/79.

2. Ἐν τούτοις τό Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται μέ πλειοψηφία νά ἀναπροσαρμόσει τό ὕψος τῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ἄλλα κοινοτικά μέτρα μεταβάλλουν κατά οὐσιαστικόν τρόπο τίς συνθῆκες ἐμπορίας τοῦ βουτύρου στό Ἡνωμένο Βασίλειο.

Ἄρθρο 4

Ἡ ὑπαγωγή στό ἰδιαίτερο καθεστώς εἰσαγωγῆς ἐξαρτᾶται ἀπό τήν προσκόμιση πιστοποιητικοῦ πού ἀναφέρει ὅτι τό ἐν λόγω βούτυρο εἶναι:

— καταγωγῆς Νέας Ζηλανδίας,
— ἡλικίας τουλάχιστον ἕξι ἑβδομάδων,
— περιεκτικότητας κατά βάρος σέ λιπαρές οὐσίες ἴσης ἤ ἀνώτερης τοῦ 80 % καί κατώτερης τοῦ 82 %,
— παρασκευασμένο κατ' εὐθείαν ἀπό γάλα ἤ κρέμα γάλακτος.

Ἄρθρο 5

Τό βούτυρο πού εἰσάγεται στό Ἡνωμένο Βασίλειο σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν δύναται νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν οὔτε νά ἐπανεξαχθεῖ πρός τρίτες χῶρες.

Ἄρθρο 6

Οἱ εἰσαγωγές βουτύρου Νέας Ζηλανδίας ὑπόκεινται στίς διατάξεις πού ἔχουν θεσπισθεῖ στό πλαίσιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 [1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1011/80 [2], σχετικά μέ τίς διακυμάνσεις τῶν νομισμάτων ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν.

Ἄρθρο 7

Τό Ἡνωμένο Βασίλειο λαμβάνει τά ἀναγκαῖα μέτρα γιά νά ἐξασφαλίσει ὥστε τό εἰσαγόμενο δυνάμει τοῦ παρόντος κανονισμοῦ βούτυρο Νέας Ζηλανδίας νά μήν προορίζεται γιά τή μεταποίηση, ἀλλά ἀποκλειστικά γιά τήν ἄμεση κατανάλωση, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 περίπτωση α τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1269/79, στό ἔδαφος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, καί γιά νά ἀπαιτήσει τήν πληρωμή ποσοῦ ἴσου μέ τήν ἐνίσχυση πού χορηγεῖται σύμφωνα μέ τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1269/79 σέ περίπτωση μή ἐπιτρεπόμενης χρήσεως.

Τά ποσά πού ἀποκτῶνται κατά τόν τρόπο αὐτόν θεωροῦνται ὡς εἰσφορά κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 πρῶτο ἑδάφιο περίπτωση α τῆς ἀποφάσεως 70/243/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Εὐρατόμ τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 [3] περί ἀντικαταστάσεως τῶν χρηματικῶν συνεισφορῶν τῶν Κρατῶν μελῶν ἀπό ἰδίους πόρους τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 8

Τό Ἡνωμένο Βασίλειο ἀνακοινώνει στήν Ἐπιτροπή ὅλες τίς ἀναγκαῖες πληροφορίες γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καί ἡ Ἐπιτροπή πληροφορεῖ σχετικά τά ἄλλα Κράτη μέλη.

Ἄρθρο 9

Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ θεσπίζονται κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 30 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 804/68 [4], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τήν πράξη προσχωρήσεως τοῦ 1979. Προβλέπουν ἰδίως μέτρα ἐλέγχου πρός ἐξασφάλιση τῆς τηρήσεως τῶν ποσοτήτων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2.

Ἄρθρο 10

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεώς του στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τίς 6 Ἀπριλίου 1981, ἐκτός τοῦ ἄρθρου 1 καί τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1, πού ἐφαρμόζονται ἀπό τήν 1η Ἀπριλίου 1981.

Ὁ κανονισμός (ΕΟΚ) 1655/76 καθώς καί ὅλοι οἱ κανονισμοί πού βασίζονται στόν κανονισμό αὐτόν καταργοῦνται ἀπό τίς 6 Ἀπριλίου 1981.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, τήν 1η Ἀπριλίου 1981.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

G. BRAKS

---

(1) ΕΕ ἀριθ. L 106 τῆς 12. 5. 1971, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. L 108 τῆς 26. 4. 1980, σ. 3.
(3) ΕΕ ἀριθ. L 94 τῆς 28. 4. 1970, σ. 19.
(4) ΕΕ ἀριθ. L 148 τῆς 28. 6. 1968, σ. 13.